

MAVERICKS: Seeing without seeing

AHMED ABOUTALEB, HAWAR TAWFIQ & KINAN AZMEH

Musici:

Flute
Clarinet / bass clarinet
Percussion
Piano
Violin 1
Violin 2
Viola
Cello
Double bass

Felicia van den End
Jelrik Beerkens
Pepé Garcia
Hanna Shybayeva
Rada Ovcharova
Jellantsje de Vries
Emlyn Stam
Willem Stam
Silvia Gallego

Ahmed Aboutaleb
Kinan Azmeh

Voordracht
klarinet solo

Programma:

Ahmed Aboutaleb

Ahmed Aboutaleb

Hawar Tawfiq

- pauze -

Kinan Azmeh

Kinan Azmeh

Kinan Azmeh

Verhaal: Delen in tijden van stijgende
voorspoed
Gedicht: Ze zeggen dat de wereld rond is

We are Blind (2026, wereldpremière)
I. Sight unseen
II. Under the Surface
III. The Sentinel's Dance

**Essays on Solitude and other Ambiguous
Emotions**
Café Damas
**The Fence, The Rooftop and the distant
sea**
I- Prologue
II- Ammonite
III- Monologue
IV- Dance
V- Epilogue

Over het New European Ensemble

Het New European Ensemble (NEuE) werd in 2009 opgericht in Nederland en brengt toegewijde en gepassioneerde musici uit heel Europa samen. Hun gezamenlijke missie is het presenteren van een hedendaags repertoire van klassieke muziek aan een breed publiek, op een meeslepende en toegankelijke manier, met een accent op de noodzaak om de muzikale traditie als geheel te begrijpen. Daartoe staat het ensemble erom bekend nieuwe en oude muziek te combineren met andere media, variërend van film en literatuur tot theater, dans en beeldende kunst.

In 2019 ontving NEuE de prestigieuze Kersjesprijs, als erkenning voor '10 jaar prestaties op het hoogste niveau in het presenteren van hedendaagse muziek aan een breed publiek op een meeslepende en toegankelijke manier'.

Scan de QR-code en ontvang een
privéconcert in je mailbox!

Scan de QR-code en word
vriend of patron van NEuE!

Over Ahmed Aboutaleb

Ahmed Aboutaleb (1961) werd geboren in het Marokkaanse Rifgebergte en verhuisde op jonge leeftijd naar Nederland. Na een loopbaan in de journalistiek en de politiek werd hij in 2009 benoemd tot burgemeester van Rotterdam. In die functie groeide hij uit tot een toonaangevende bestuurder die bekendstaat om zijn verbindende leiderschap, zijn inzet voor kansengelijkheid en zijn duidelijke stem in het publieke debat.

Over Kinan Azmeh

Geprezen door zowel critici als publiek heeft klarinettist en componist Kinan Azmeh internationale erkenning verworven voor zijn onderscheidende stem binnen uiteenlopende muzikale genres. Zijn album Uneven Sky met het Deutsches Symphony Orchestra won in 2019 de OPUS KLASSIK Award.

Afkomstig uit Damascus, Syrië, brengt Kinan zijn muziek als solist, componist, samenwerkingspartner en improvisator naar alle uithoeken van de wereld. Opmerkelijke optredens vonden plaats in onder meer Carnegie Hall en de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in New York, de Royal Albert Hall in Londen, de Berliner Philharmonie in Berlijn, de Elbphilharmonie in Hamburg en bij het openingsconcert van het operahuis van Damascus.

Hij trad op als solist met onder andere het New York Philharmonic, het London Philharmonic Orchestra, het Seattle Symphony, het Toronto Symphony en het Syrian Symphony Orchestra, en deelde het podium met musici als Yo-Yo Ma en Daniel Barenboim. Kinan staat bekend om zijn veelzijdige oeuvre van composities voor solisten, kamermuziek en orkest. Zijn werken werden in opdracht geschreven door onder meer het New York Philharmonic, het Seattle Symphony, The Knights, het Saint Paul Chamber Orchestra en de Elbphilharmonie.

Zijn eerste opera Songs for Days to Come, volledig gezongen in het Arabisch, ging in juni 2022 in Osnabrück, Duitsland, in première en werd met groot enthousiasme ontvangen.

Naast zijn eigen Arabisch-jazzkwartet Kinan Azmeh and CityBand treedt hij sinds 2012 op met het Silkroad Ensemble, waarvan het met een Grammy Award bekroonde album Sing Me Home Kinan toont als klarinettist en componist.

Kinan Azmeh werd door president Biden benoemd tot lid van de United States National Council for the Arts. Hij is afgestudeerd aan The Juilliard School en behaalde in 2013 de graad Doctor of Musical Arts aan de City University of New York.

Over Hawar Tawfiq

Hawar Tawfiq is een van de meest prominente Nederlandse componisten van dit moment. Hij heeft gewerkt met verschillende nationale en internationale ensembles en orkesten waaronder het Koninklijk Concertgebouw Orkest, Nederlands Philharmonisch Orkest, Radio Filharmonisch Orkest, Philzuid en het BBC Symphony Orchestra.

Het is volkomen logisch wanneer zijn muziek geassocieerd wordt met schilderijen, kleur of beeldende kunst. In alle werken die Tawfiq tijdens en na zijn studie heeft gecomponeerd, valt een bijzondere synthese op van elementen uit de westerse muziekcultuur en invloeden uit de Koerdische traditie. Dat samengaan leidt tot een verrassende en zeer persoonlijke muziektaal.

Hawar Tawfiq werd geboren in Sulaymaniya in het Koerdische noorden van Irak. In 1998 vlucht Tawfiq uit Koerdistan en arriveert hij als minderjarige asielzoeker in Nederland. Daar worden zijn muzikale talenten ontdekt en wordt hij in contact gebracht met het conservatorium in Tilburg.

Hij behaalt in juni 2008 de mastertitel als violist en sluit in 2011 ook de opleiding compositie af met de hoogste mogelijke waardering. Zijn verblijfsaanvraag loopt van 1998 tot 2013 en sinds 2014 mag Tawfiq zich Nederlander noemen.

Tawfiq werkt momenteel aan verschillende opdrachten, waarvan de eerste uitvoeringen starten vanaf januari 2026.

We are Blind (2026, Wereldpremière)

We are Blind is ontstaan uit een fascinatie voor een wereld waarin geluid, aanraking en intuïtie onze beleving van ruimte en tijd vormen. De muziek neemt zowel het ensemble als het publiek mee op een reis die reflecteert op zowel fysieke als metaforische blindheid. Enerzijds is er de tastbare wereld van mensen die niet kunnen zien, waarin aandacht, luisteren en een verhoogde waarneming essentieel zijn; anderzijds wijst het werk op een universele blindheid: de menselijke neiging om lijden en onrecht over het hoofd te zien, de fouten uit het verleden te herhalen en ons niet bewust te zijn van onze eigen positie in een complexe wereld. In die zin staat We are Blind ook als een reflectie op onze eigen tijd, een tijdperk dat wordt gekenmerkt door een wereld in moeilijkheden, geleid door machtsmisbruik en toenemende ongelijkheid.

De drie delen van het werk verkennen dit thema op verschillende niveaus. Het eerste deel – Sight Unseen – verkent de onbekende ruimte en onderzoekt hoe geluid beweging en aanwezigheid kan aanduiden, en hoe toon zelf als gids kan dienen. Het tweede deel – Under the Surface – duikt in lagen van klank en frequentie en creëert resonanties die doen denken aan de communicatiemethoden van walvissen: lange, subtiele signalen die verbinding maken over afstand en tijd.

Het derde deel – The Sentinel's Dance – onderzoekt de transformatie van waarneming en aanwezigheid, waarin de fysieke en symbolische werelden van blindheid samenkomen in een intens, ritmisch en virtuoos klanklandschap, waarin beweging en geluid een verhaal vertellen dat verder gaat dan wat zichtbaar is.

We Are Blind is een uitnodiging om te luisteren, te voelen en te navigeren in een wereld waarin blindheid zowel een beperking als een voordeel kan zijn.

Essays on Solitude and other Ambiguous Emotions

Essays on Solitude and other Ambiguous Emotions werd geschreven in het voorjaar/de zomer van 2021, een ongelooflijk unieke periode in mijn leven waarin het persoonlijke en het professionele zich op de meest contrasterende en tegelijk mooie manieren met elkaar vermengden: enerzijds de pandemie, met al haar gevolgen voor ieders leven, die mijn vrouw en mij aan ons appartement in Brooklyn kluisterde, en anderzijds de komst van onze babyzoon Shams, met al het licht dat hij in ons leven bracht.

Ik heb altijd geloofd dat we ons tot de kunsten wenden om emoties te ervaren die we ons in het echte leven niet kunnen veroorloven. En hoewel dit stuk geen poging is om afzondering te beschrijven, noch een werk is dat stilstand viert, is het schrijven ervan een prachtige manier geweest om in contact te komen met en de complexiteit en ambiguïteit van mijn gemoedstoestand te omarmen tijdens tijden van stilte en afzondering in een wereld die niet langer dezelfde is. Deze drie korte delen zijn geïnspireerd door een dwalende geest in een ogenschijnlijk krimpende echte wereld en een steeds verder uitdijende imaginaire wereld.

The Fence, The Rooftop and the distant sea

The Fence, The Rooftop and the Distant Sea voor klarinet en cello werd gecomponeerd in opdracht van de ElbPhilharmonie voor Yo-Yo Ma en mijzelf en ging in januari 2017 in première. Een hek, een dak en de verre zee waren allemaal aanwezig voor mijn bureau terwijl ik het stuk in december 2016 in Beiroet afrondde.

Deze elementen herinnerden mij eraan hoe dichtbij mijn geboortestad Damascus was, en tegelijk hoe ver het leek na vijf jaar afwezigheid. Het stuk gaat over willekeurige herinneringen van individuen; preciezer gezegd, het gaat over twee personages die proberen elkaars herinneringen aan huis te herstellen. Ze springen van de ene willekeurige herinnering naar de andere, terwijl ze zich laten meevoeren door hun eigen gedachten. Ze praten, discussiëren en dansen in een poging hun herinnering aan huis te reconstrueren, totdat ze beseffen dat de krachtigste herinneringen de eenvoudigste zijn, en dat ze daar eindeloos aan vasthouden. Deze versie voor klarinet en strijkkwartet werd in 2018 gecomponeerd in opdracht van het Aizuri Quartet.

Cafe Damas

Ik ben al fan van de “grootste band van New York” sinds ik als kind, thuis in Damascus, naar klassieke muziek begon te luisteren. De jaren verstreken en ik merkte dat ik tweemaal met het Philharmonic samenwerkte: eenmaal in 2014 als lid van het Silkroad Ensemble en eenmaal als componist tijdens het orkestproject Concert For Unity in 2017, waarbij mijn Ibn Arabi Postlude werd uitgevoerd. Het spreekt voor zich dat het een droom die uitkomt is om in opdracht van het New York Philharmonic te schrijven voor de nieuw opgerichte Sound-On-serie en te componeren voor zo’n prachtige groep solisten.

Hoe voelt het om in een band te spelen? Hoe voelt het om deel uit te maken van een huisband in een Damascene café? Hoe voelde dat in de jaren zestig? Hoe voelt dat nu? Al deze vragen waren aanwezig terwijl ik dit stuk schreef. Ik wilde de musici van het philharmonic dichterbij mijn thuis brengen, zowel conceptueel als cultureel.

Dit werk is geïnspireerd door het idee van een imaginaire traditionele huisband in een café in Damascus in de jaren zestig, een band die decennialang noch van bezetting noch van locatie is veranderd en ondanks alles is blijven spelen. Het stuk is ook geïnspireerd door de bandgeest van mijn in New York gevestigde Arabisch-jazzkwartet Kinan Azmeh CityBand, waarin het gecomponeerde en het geïmproviseerde, het traditionele en het hedendaagse zich voortdurend tot elkaar verhouden.

Muzikaal gezien kent dit stuk een vrij traditionele vorm die opent met een taqāsīm (melodische improvisatie), die de luisteraar introduceert in de maqam (modus) van de compositie, gevolgd door een reeks snelle modale en ritmische transformaties en “solo’s”. Tot slot is er een coda die een verre en vervaagde herinnering oproept aan diezelfde imaginaire band in dat imaginaire Damascene café. Het is leuk om in een band te spelen, ik heb veel plezier gehad in het schrijven van dit stuk en ik hoop dat de “bandleden” er ook plezier aan zullen beleven.

-Kinan Azmeh, New York, 29 november 2018

Mavericks wordt in april vervolgd met SPECTRUM, een nieuwe productie van het New European Ensemble, met Mike Boddé

In SPECTRUM onderzoekt het New European Ensemble hoe neurodiversiteit nieuwe artistieke perspectieven opent. Initiatiefnemer Mike Bodde brengt samen met componist Bryan Seegers en neurodiverse deelnemers een muzikale wereld tot leven waarin anders waarnemen geen beperking is, maar een bron van verbeelding. Door middel van muziek, gesproken tekst en persoonlijke verhalen ontstaat een gelaagd klanklandschap dat uitnodigt tot luisteren voorbij het vanzelfsprekende. SPECTRUM laat horen hoe verschil kan leiden tot nieuwe vormen van schoonheid, communicatie en verbinding.

do 16 april — Wilminktheater De Grote Kerk, Enschede
vr 17 april — Schouwburg en Concertzaal Tilburg, Tilburg
za 18 april — Amare Nieuwe Kerk, Den Haag

NEUE.nl

